

VENDIM
Nr. 28, datë 19.5.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedjakryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 26.1.2016 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 72/26 Akti, që u përket palëve:

KËRKUESE: Nexhmije Salu

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Avokatura e Shtetit, Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, Zyra e Përmbarrimit “Best 2010”

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit nr. 1178, datë 18.9.2014, të Gjykatës Administrative të Rrethit Gjyqësor Durrës, brenda një afati të arsyeshëm.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 5, 17/2, 41, 42/1, 44, 116, 118/1, 131/f, 134/1/g dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); neni 1 i protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; Protokollit nr. 12 i KEDNJ-së; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuases, pretendimet e subjektit të interesuar, Zyrës së Përmbarrimit “Best 2010”, që kërkon pranimin e kërkesës dhe pretendimet e subjekteve të interesuara, Avokaturës së Shtetit dhe Agjencisë së Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, që kërkuan rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Nga materialet bashkëlidhur kërkesës rezulton se Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP) Kavajë, me vendimin nr. 50, datë 1.11.1994, i ka njohur trashëgimlënësit A.D. të drejtën e pronësisë mbi një sipërfaqe prej 1665 m² truall, i ndodhur në fshatin Qerret, Kavajë. Në kushtet kur kjo pronë ka rezultuar e zënë, i është njohur e drejta e kompensimit në natyrë.

2. Trashëgimtarët e ish-pronarit A.D. i janë drejtuar Agjencisë së Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (AKKP) Tiranë për zbatimin e vendimit nr. 50, datë 1.11.1994 të KKKP-së Kavajë.

3. Me shkresën nr. 913/1 prot., datë 9.5.2014 AKKP-ja i ka kthyer përgjigje se me miratimin dhe botimin në fletoren zyrtare të vendimit të Këshillit të Ministrave për kompensimin fizik, përfaqësuesi me prokurë i subjektit të shpronësuar mund të aplikojë pranë këtij institucioni për të përfituar nga fondi përkatës i kompensimit.

4. Kërkuësja Nexhmije Salu, si trashëgimtare e radhës së parë e trashëgimlënësit A.D., i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Durrës me padi me objekt detyrimin e AKKP-së të nxjerrë aktin përkatës administrativ për realizimin e së drejtës së kompensimit për sipërfaqen prej 1685 m², me sipërfaqe ekuivalente në zonën turistike në fshatin Qerret, komuna Golem, rrethi Kavajë, qarku Tiranë, sipas dispozitivit të vendimit nr. 50, datë 1.11.1994 të ish-KKKP-së Kavajë.

5. Me vendimin nr. 1178, datë 18.9.2014, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Durrës ka

vendosur: “Pranimin e kërkesëpadisë të paditëses Nexhmije Saliu. Detyrimin e të paditurit, AKKP- së Tiranë, të nxjerrë aktin përkatës administrativ për realizimin e së drejtës së kompensimit për sipërfaqen prej 1685 m², me sipërfaqe ekuivalente në zonën turistike, në fshatin Qerret, komuna Golem, rrethi Kavajë, qarku Tiranë, sipas dispozitivit të vendimit nr. 50, datë 1.11.1994 të ish-KKKP-së Kavajë”. Vendimi ka marrë formë të prerë në datën 3.11.2014.

6. Kërkuesja i është drejtuar Zyrës së Përmbartimit “Best 2010” për të vijuar me procedurat e ekzekutimit, e cila me shkresën nr. 158/1 prot., datë 2.4.2015 “Lajmërim për ekzekutim vullnetar” i ka kërkuar AKKP-së ekzekutimin vullnetar të detyrimit ndaj kërkueses.

7. Me vendimin nr. 158/2 prot., datë 12.5.2015, Zyra e Përmbartimit “Best 2010” ka vendosur fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm, duke kërkuar përmbushjen e detyrimit ndaj kërkueses, si dhe të pagimin e tarifave të shpenzimeve përmbartimore për të zbatuar tërësisht titullin ekzekutiv. Zyra e Përmbartimit ka sqaruar se detyrimi do të ekzekutohet duke i marrë debitorit nga fondi në dispozicion i tokës dhe duke sekuestruar llogarinë e tij pranë thesarit.

8. AKKP-ja i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Durrës me padi me objekt kundërshtimin e veprimeve përmbartimore. Me vendimin nr. 1056, datë 5.10.2015, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Durrës ka vendosur rrëzimin e padisë. Kundër këtij vendimi AKKP-ja ka paraqitur ankim në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë. Bazuar në shkresën nr. 3/1, datë 4.2.2015 të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë rezulton se çështja është në pritje për t’u shqyrtuar.

II

9. **Kërkuesja Nexhmije Saliu** i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rezultat i mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, duke argumentuar si vijon:

9.1 Kërkuesja ka kërkuar ekzekutimin e vendimit nr. 1178, datë 18.9.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Durrës. Sipas saj AKKP-ja nuk ka vullnet për ekzekutimin e vendimit. Veprime të tilla sjellin zvarritje të procesit të kompensimit fizik, duke mos respektuar masat për zbatimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. AKKP-ja në zbatim të ligjit nr. 9235/2004, “Për kthimin dhe kompensimin e pronës” ka pasur detyrimin ligjor për të trajtuar me vendim kërkesën e saj për kompensim me sipërfaqe ekuivalente në zonë turistike.

9.2 Kërkuesja në kuptim të nenit 13 të KEDNJ-së nuk ka në dispozicion asnjë mjet tjetër efektiv për rivendosjen në vend të së drejtës së kompensimit. AKKP-ja me sjelljen e saj ka cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor, të sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

10. **Subjekti i interesuar, Zyra e Përmbartimit “Best 2010” Tiranë**, ka paraqitur parashtrime me shkrim si vijon:

10.1 AKKP-ja nuk e ka zbatuar ende titullin ekzekutiv, edhe pse është lajmëruar me disa shkresa nga kjo zyrë. Ky institucion nuk ka reaguar ende për zbatimin e titullit ekzekutiv, por është mjaftuar me faktin se kjo çështje ligjore gjendet për shqyrtim pranë Gjykatës Administrative dhe pranë Gjykatës Kushtetuese.

11. **Subjekti i interesuar, AKKP-ja**, paraqiti parashtrime me shkrim, duke argumentuar:

11.1 Kërkuesja nuk legjitimohet t’i drejtohet Gjykatës, pasi procesi gjyqësor për kundërshtimin e veprimeve përmbartimore është ende në vijim. Për sa kohë procesi nuk ka përfunduar, nuk mund të pretendohet lidhur me ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Edhe sikur procesi të konsiderohej i përfunduar, afati nga dalja e titullit ekzekutiv në datën 12.5.2015 deri në datën e paraqitjes së kërkesës në Gjykatën Kushtetuese, nuk mund të konsiderohet i paarsyeshëm.

11.2 AKKP-ja e ka kundërshtuar ekzekutimin e vendimit të gjykatës administrative, pasi ai ka pasaktësi të dukshme, si dhe paqartësi në lidhje me sa kërkohet të ekzekutohet. Detyrimi i organit administrativ, AKKP-ja në rastin konkret, për nxjerrjen e një akti është i ekzekutueshëm vetëm në rastet kur nuk është shprehur për kërkesën e themelit në lidhje me procesin e kthimit apo

kompensimit të pronës të subjekteve pretenduese si të shpronësuara, të cilat nuk disponojnë një vendim përfundimtar. Po ashtu, gjykata nuk ka përcaktuar as elementet bazë të të dhënave topografike të zonës, që do të shërbenin për kompensim, duke e bërë vendimin praktikisht të pazbatueshëm.

12. **Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit**, paraqiti parashtrime me shkrim, duke argumentuar si vijon:

12.1 Pretendimi i kërkueses për mosekzekutimin e vendimit nga ana e AKKP-së është i pabazuar. AKKP-ja e ushtron veprimtarinë e saj në zbatim të ligjit nr. 9235/2004, “Për kthimin dhe kompensimin e pronës” të ndryshuar, i cili parashikon edhe rregullimin me akte nënligjore të procedurave, rregullave dhe kritereve që duhen zbatuar për shpërndarjen e fondit të kompensimit fizik. Deri në këto momente mungon kuadri ligjor për mënyrën e funksionimit dhe realizimit të procesit të kompensimit fizik, i cili mbi të gjitha kërkon ekzistencën reale të një fondi kompensimi.

12.2 Pretendimi se AKKP-ja ka në dispozicion prona të lira në fshatin Qerret, komuna Golem të rrethit të Kavajës, që do të shërbejnë për kompensimin e subjekteve të shpronësuara, është i pavërtetë dhe i pambështetur në prova. Çdo pasuri e paluajtshme që do të shërbejë për kompensimin, do t’i kalojë AKKP-së me vendim të Këshillit të Ministrave, ndaj ekzekutimi i menjëhershëm i së drejtës së kompensimit është praktikisht i pamundur.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkueses

13. Subjekti i interesuar, AKKP-ja, ka pretenduar se kërkuësja nuk legjitimohet në paraqitjen e kësaj kërkeje pasi çështja për kundërshtimin e veprimeve përmbarimore është ende në shqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë dhe nuk ka një vendim përfundimtar lidhur me të.

14. Gjykata Kushtetuese ka përfshirë brenda juridiksionit të saj edhe kontrollin e respektimit të detyrimit të organeve shtetërore për ekzekutimin, brenda një afati të arsyeshëm, të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, si një nga elementet e së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Në lidhje me shterimin e mjeteve të ankimit, nga materialet e çështjes nuk rezulton që ekzekutimi i vendimit gjyqësor të jetë pezulluar nga gjykata. Për pasojë, ky vendim është i ekzekutueshëm, pavarësisht se ka një proces gjyqësor për kundërshtimin e veprimeve përmbarimore, i cili nuk ka përfunduar ende.

15. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se kërkuësja legjitimohet *ratione personae* për t’iu drejtuar Gjykatës, pasi parashikohet si subjekt nga neni 134/1/g i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe *ratione materiae* për pretendimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor lidhur me ekzekutimin brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6/1 i KEDNJ-së.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

16. Kërkuësja ka pretenduar se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit nr. 1178, datë 18.9.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Durrës, me anë të të cilit është vendosur detyrimi i AKKP-së Tiranë për të nxjerrë aktin përkatës administrativ për realizimin e së drejtës së kompensimit për sipërfaqen prej 1685 m², me sipërfaqe ekuivalente në zonën turistike në fshatin Qerret, komuna Golem, rrethi Kavajë, qarku Tiranë, sipas dispozitivit të vendimit nr. 50, datë 1.11.1994 të ish-KKKP-së Kavajë.

17. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj.

Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimin nr. 14, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykimi për realizimin e një të drejte përbëhet nga dy faza, të cilat janë të lidhura pazgjidhshmërisht me njëra-tjetrën. Faza e parë, ose gjykimi në kuptimin e ngushtë, ka të bëjë me njohjen ose deklarimin e së drejtës që si rregull përfundon kur vendimi gjyqësor merr formë të prerë. Në fazën e dytë, kur nevojitet edhe ndërhyrja, qoftë dhe me masa shtrënguese, për zbatimin e vendimit gjyqësor, realizohet ajo që quhet qëllimi i drejtësisë. Në këtë fazë, e drejta është e sigurt, por kërkohet që ajo të vihet në jetë. Në këtë kuptim gjykimi nuk duhet konceptuar ngushtë, pra vetëm me dhënien e një vendimi gjyqësor, por me përfundimin e gjithë këtij procesi, sepse një e drejtë e fituar, nëse ajo nuk realizohet nëpërmjet ekzekutimit të vendimit, mbetet pa asnjë vlerë. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. (*shih vendimin nr. 21, datë 7.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e të drejtës (*shih vendimin nr. 14, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtut proces (*shih vendimet nr. 14, datë 30.3.2015; nr. 15, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuesit, si dhe të autoriteteve përkatëse (*shih vendimet nr. 14, datë 30.3.2015; nr. 15, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Bazuar në sa më sipër, edhe në rastin konkret në shqyrtim, për të arritur në një konkluzion nëse jemi përpara cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të një vendimi gjyqësor të formës së prerë, duhet ndalur në vlerësimin e secilit prej këtyre elementeve të sipërcituara.

i) Kompleksiteti i çështjes

23. Gjykata ka pohuar vazhdimisht se për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimet nr. 6, datë 23.2.2016; nr. 15, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Çështja konkrete ka për objekt mosekzekutimin e vendimit nr. 1178, datë 18.9.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Durrës, me anë të të cilit është vendosur detyrimi i AKKP-së Tiranë për të nxjerrë aktin përkatës administrativ për realizimin e së drejtës së kompensimit të ish-pronarëve.

25. Gjykata vëren se nxjerrja e aktit nga AKKP-ja nuk është një veprim formal, por ka si qëllim realizimin faktik të kompensimit fizik, duke përcaktuar vendndodhjen e saktë të pronës që do të jepet për efekt kompensimi. Ky proces përfshin veprimtarinë e disa organeve shtetërore që do të evidentojnë, vlerësojnë dhe përcaktojnë sipërfaqet e lira për kompensim. Këshilli i Ministrave, në bazë të neneve 12 dhe 28, të ligjit nr. 9235, datë 29.7.2004, "Për kthimin dhe

kompensimin e pronave”, të ndryshuar, miraton kriteret dhe procedurat për caktimin e pronave, fond pasurie të paluajtshme, për kompensim fizik, si dhe mënyrën e vendosjes së këtij fondi në dispozicion të AKKP-së, e cila do të përmbushë detyrimin për kompensim sipas vendimit përkatës.

26. Në çështjen në shqyrtim me vendimin nr. 1178, datë 18.9.2014, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka vendosur kompensimin e pronës prej 1685 m² në një zonë turistike në fshatin Qerret. Sipas pretendimeve të subjektit të interesuar, AKKP-së, për efekt të ekzekutimit të vendimit gjyqësor mungojnë të dhënat topografike të vendndodhjes ku do të realizohet kompensimi dhe nuk ka prona të lira në fshatin Qerret, Bashkia Kavajë.

27. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se çështja konkrete paraqitet komplekse.

ii) Sjellja e kërkuases

28. Kohëzgjatja e arsyeshme e procedimit të çështjes është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para rastit të tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet me mosekzekutimin e vendimeve të formës së prerë për faj të veprimeve apo mosveprimeve të kërkuarit, duke sjellë tejkalimin e një afati të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

29. Në rastin konkret rezulton se kërkuaja, në cilësinë e trashëgimtares së ish-pronarit fillimisht i është drejtuar me shkresë AKKP-së për kompensimin në natyrë sipas vendimit të KKKP-së. AKKP-ja e ka sqaruar kërkuajen se me miratimin dhe botimin në fletoren zyrtare të VKM-së për kompensimin fizik, ajo mund të aplikojë pranë këtij institucioni për të përfituar nga fondi i kompensimit. Në këto kushte, kërkuaja i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë, e cila, me vendimin nr. 1178, datë 18.9.2014, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë. Ndaj këtij vendimi nuk është ushtruar ankim dhe në datën 3.11.2014 ka marrë formë të prerë. Pas marrjes formë të prerë të vendimit kërkuaja i është drejtuar Zyrës së Përmbartimit “Best 2010” për të vijuar procedurat e ekzekutimit dhe në datën 2.4.2015 i është drejtuar AKKP-së për të ekzekutuar vendimin në mënyrë vullnetare.

30. Gjykata konstaton se në çështjen konkrete nuk ndodhemi para një afati të paarsyeshëm të kohëzgjatjes së veprimeve për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, duke pasur parasysh datën 2.4.2015 në të cilën kanë filluar procedurat e ekzekutimit dhe datën 5.10.2015 kur kërkesa është paraqitur në Gjykatën Kushtetuese.

iii) Sjellja e autoriteteve

31. Për sa i përket sjelljes së autoriteteve, Gjykata ka theksuar se përballë detyrimit për zbatim të vendimeve gjyqësore të formës së prerë të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëloj (*shih vendimin nr. 20, datë 29.4.2013, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Çështja në shqyrtim ka të bëjë me detyrimin e AKKP-së për të nxjerrë aktin administrativ për realizimin e së drejtës së kompensimit të kërkuases me sipërfaqe ekuivalente dhe me vendndodhje të përcaktuar nga ana e gjykatës. Bazuar në ligjin të ligjit nr. 9235/2004 “Për kthimin dhe kompensimin e pronave”, të ndryshuar, Këshilli i Ministrave përcakton kriteret dhe fondin për kompensim. Vetëm pas miratimit të këtij vendimi dhe paraqitjes së kërkesës nga subjektet e interesuara, brenda afateve të përcaktuara, AKKP-ja investohet me shqyrtimin e dokumentacionit dhe pas verifikimeve që kryen, merr vendimin përkatës.

33. Gjykata konstaton se AKKP-ja nuk rezulton të ketë refuzuar realizimin e kompensimit fizik ndaj kërkuases, por ka kërkuar respektimin e procedurës ligjore.

34. Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej joefektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012; nr. 43, datë 19.12.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 6,*

datë 6.3.2009; nr. 43, datë 19.12.2007, të Gjykatës Kushtetuese).

35. Gjykata vlerëson se sjellja e autoriteteve, përfshirë edhe atë të subjektit të interesuar, AKKP-së, nuk ka qenë shkak për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë.

36. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuës Nexhmije Saliu është i pabazuar dhe duhet rrëzuar, pasi nuk ka shkelje të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f dhe nenit 134/1/g, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo